

baggrunden for, at vi den 12. november sidste år fremsatte boligpakken, som et bredt, bredt flertal i Folketinget vedtog lige før jul.

Med boligpakken opnår vi, at der bliver bygget flere udlejningsboliger til unge, ældre og handicappede, at det private byggeri af udlejningsboliger styrkes, og at de boliger, der bliver bygget, bliver billigere. Det er målsætningen, at der de kommende 5 år påbegyndes over 20.000 nye udlejningsboliger om året.

Kl. 13.20

Af disse mange nye boliger vil en betydelig del være almene boliger. Regeringen valgte i februar 2002 at halvere den kommunale grundkapital fra de 14 pct. til de 7 pct. Det har givet en væsentlig aktivitetsstigning inden for det almene boligbyggeri. Som jeg nævnte i min indledning, er der i 2002 givet tilsagn om 14.000 almene boliger mod godt 6.000 i 2001. Det er ca. 5.900 familieboliger; det er godt 1.250 ungdomsboliger, og de resterende knap 6.900 er ældreboliger. Herudover blev der i 2002 givet tilsagn om knap 2.300 støttede og ustøttede andelsboliger, hvilket er 45 pct. flere end i 2001.

Aktivitetsstigningen fastholdes som følge af, at der er en del af boligpakken, hvoraf der også sker en aktivering af Landsbyggefondens midler, bl.a. til finansiering af den nedsatte grundkapital. Nedsættelsen af grundkapitalen er jo sket for at give kommunerne et incitament til at øge det almene byggeri, men det er samtidig også med god grund, at grundkapitalen ikke fuldstændig finansieres af staten. Den kommunale medfinansiering af det almene byggeri giver jo anledning til, at kommunerne også tager sig tid til eftertanke, før de vælger at bygge. Denne eftertanke minimerer risikoen for, at der bliver bygget boliger i områder, hvor der ikke er brug for dem.

Det er kommunerne, der bedst kender de lokale behov for almene boliger. De har også ansvaret for, at det bliver bygget, og at det er det relevante antal, der bliver bygget. Jeg synes, det er et sundt princip, der sikrer, at vi ikke fra centralt hold skal sidde og gøre os kloge på behovet for boliger i de enkelte kommuner, og netop heri ligger der en stor svaghed i beslutningsforslaget og lovforslaget.

Vedtages forslagene, vil det sætte mange kommuner i en umulig situation. Enten kan en given kommune vælge at tage initiativ til boligbyggeri, som den vurderer, at der faktisk ikke er brug for, eller også kan den vælge at anvende kommunale skattekrone på boligbyggeri et helt

andet sted i landet. Det vil i værste fald kunne betyde, at kommunerne vælger at bygge en række boliger, der ikke kan lejes ud, fordi der simpelt hen ikke er behov for dem. Samtidig vil man uvægerlig komme til at straffe de kommuner, der gennem planlægning og målrettet indsats har fået et boligmarked, der tilfredsstillende kommunernes og borgernes behov og det med en andel af almene boliger, der ligger under de 20 pct.

Jeg tror heller ikke, hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten har tænkt ret meget på foreningen Det Skæve Danmark, altså de kommuner, som har svært ved at få tingene til at gå, oven i købet i områder, som det her forslag vil ramme.

Det er altså regeringens holdning, at variation på boligmarkedet ikke skabes ved at tvinge de enkelte kommuner til at finansiere et byggeri, som de ikke har brug for, og som i givet fald vil blive bygget et helt andet sted. Tværtimod er der tale om det modsatte, en ensretning af boligmarkedet, hvor det er et centralt fastsat måltal i stedet for lokale behov, der er afgørende, og hvor det i endnu højere grad end i dag vil være urentabelt for private at bygge boliger med den valgmulighed for den enkelte, som det nu engang giver.

Så alt i alt vil jeg sige, at med de tiltag, der er sket her fra Enhedslistens side, må vi konstatere, at man ikke kom med i boligpakken. Det er vi mange, der beklager. Men hvis det her skal være noget, der er bedre, så må vi sige fra. Regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslagene.

Inge-Lene Ebdrup (V):

Enhedslistens forslag om at oprette en kommunal byggefond, hvor de kommuner, der ikke har almene boliger svarende til 20 pct. af deres samlede boligmasse, skal betale et beløb, der svarer til den udgift, kommunen ville have haft, hvis der var bygget 20 pct. almene boliger, kan Venstre ikke støtte.

Forslaget skal ses sammen med lovforslag nr. L 88, hvor kommunerne ikke længere skal betale 7 pct. i grundkapital, altså kan opføre almene boliger uden at skulle betale noget. Meningen er så, at pengene til grundkapitalen skal komme fra den tidligere omtalte fond og, hvis ikke der er nok, fra staten.

Venstre kan ikke støtte nogen af forslagene. Vi mener, at kommunerne har et boligsocialt ansvar og dermed også skal betale en del af nybyggeriet, ligesom vi samtidig har den holdning, at kommunerne har en ret til at bestemme udvik-